

Şəddat CƏFƏROV,
İqtisadiyyat elmləri üzrə
fəlsəfə doktoru,
Azərbaycan və Rusiya
Yazıçılar və Jurnalistlər
Birliklərinin üzvü,
Beynəlxalq Yazarlar Birliyinin üzvü

Bu qeydlərdə Gülnar Əsədlinin "Vətən aşığı" kitabı ilə bağlı düşüncələrimi yazmaq niyyətindəyəm. Göründüyü kimi mövzu kifayət qədər ağırlıdır. Ancaq indi həyat bizim üzərimizə elə bir missiya qoyub ki, biz bu ağrı-acılardan qaça bilmərik. Vətənin taleyini həyatından daha üstün tutan qəhrəmanların obrazlarını yaratmaq, onların adlarını əbədləşdirmək, kimliklərini gələcək nəsillərə ötürmək... bundan üstün fəaliyyət görmürəm. Bu mənada tanınmış yazıçı-publisist, jurnalist Gülnar Əsədlinin də "Vətən aşığı" kitabı mənim üçün çox dəyərlidir. Qeyd etdiyim kimi, birincisi elə mövzusunun görə. Axı vətən yolunda qurban gedən oğullara tək onları yazıya gətirən müəlliflər yox, hər birimiz borcluyuq. İkincisi də bu kitabı elə mən özüm nəşr etmişəm. Müəllif həyəcanlarını, kitabın poliqrifik tərtibatını, bir çox maraqlı məqamları izləmişəm. İndi həmin kitabı əlimə götürüb baxanda uzaq gələcəyə yol alan ədəbi qəhrəmanların xəyali nəzərləri önündə bir ruhsal duyğu yaşayıram.

Bir sözlə, nəşirlik həyatı zənnimcə, elə kitab yazan müəllifin hissələri, həyəcanları ilə müşayiət olunan həyatına müqayisə tutula bilər. Gülnar Əsədlinin "Vətən aşığı" kitabı mənimlə sanki canlı varlıq kimi danışır və istəməz həyatımın daha əvvəlki nəşirlik illərini xəyalımdan keçirirəm.

Nəşirlik fəaliyyətimin izini, ümumiyyətlə, kitab çapı işinə münasibətimin təqdirini haradasa, kimin yazısında görəndə və yaxud ədəbi müzakirələrdə nəşr etdiyim kitabların məziyyətləri qiymətləndiriləndə xüsusi fərəh hissi keçirirəm. Qəlbimə elə duyğular dolur ki, mənə qanadlandırır. Xəyalən gənclik illərinə qayıdıram.

İlk dəfə mətbəədə işə qəbul olunduğunda sinkoqraf, yəni foto şəkilləri metal lövhəyə köçürən usta şagirdi kimi işə başlamışdım. Doğrudur, bu işi tez mənimsədim. Hətta elə gəncliyimdə də Azərbaycan mətbəəsində sinkoqrafiyanın yeni nailiyyətlərini tətbiq edə bildim. Fəaliyyətim bəyənilirdi. Texniki işçi kimi, bir sözlə, mətbəə işçisi kimi müəyyən dərəcə pillələrini sürətlə keçirdim. Qarşımda iki yol vardı. Biri elə mətbəə fəhləsi, mətbəə mütəxəssisi olaraq fəaliyyətim davam etdirmək, digəri isə təhsil almaq, elmin hansısa bir sahəsi ilə məşğul olmaq. Nə qədər qeyri-adi görünsə də, mən bunun ikisini də seçdim. Yəni işimdən ayrılmadan təhsil də aldım, mətbəədə texniki fəaliyyətimdə də irəliləməkdə davam etdim.

Kimsəyə sirsə deyil ki, öz işini sevməsən, orada heç bir nailiyyətə, uğura

imza ata bilməzsən. Mən də bütün varlığımı mətbəə işinə bağlıydım. Amma təhsil pillələrində irəlilədikcə fəaliyyətimdə də müəyyən dəyişikliklər oldu. Poliqrafiya işinin elmi araşdırmasına başladım. Bu sahədə müəyyən tədqiqatlar apardım, kitablar yazdım. Axır ki, nəinki respublikada, keçmiş ittifaq miqyasında tanınan bir nəşir nüfuzuna sahib oldum.

Hər dəfə deyirəm ki, kitablar mənim həyatımdır. Özüm də çoxlu kitablar yazmışam. Demək olar ki, yarım əsrdən çox müddət ərzində müxtəlif mətbu orqanlarda dövrün sosial problemləri, mənəvi mühiti ilə bağlı yazılarımla çıxış etmişəm. Yəni jurnalistlik fəaliyyəti də göstərmişəm. Ancaq bütün hallarda qəlbimin qürur qaynağı nəşr etdiyim kitablar olub. Hər dəfə hər hansı bir müəlliflə görüşəndə, nəşr üçün yeni kitabın əlyazmasını götürəndə yeni duyğular varlığımıza hakim olub. Sanki canlı bir varlığın həyata gəlişini gözləməli oluram.

Nəşr üçün götürdüyüm kitabların mövzusu, məzmunu mənə çox maraqlandırır. Çox istəyirəm ki, müəllifin kimliyindən asılı olmayaraq nəşr etdiyim kitab cəmiyyət üçün gərəklidir. İnsanların həyatına, mənəvi mühitinə təsir göstərsin.

Biz istəsək də, istəməsək də müha-

olduğunu bilsəm də ustadın hədiyyəsindən imtina etmədim, hələ kitabı götürəndə bir söz də dedi: "oxu, qeydlərini elə, müəllif də nə vaxt gəlsə sən üçün avtoqraf yazar". Bu artıq tapşırıq idi; mən də ustadın sözündən çıxıb bilməzdim kitabı bir neçə gün özümə işə aparıb gətirdim yazmağa imkan yox idi ...axır ki bu bayram günlərində Gülnar Əsədlinin "Vətən aşığı" kitabını diqqətlə vərəqlədim. Bu tanışlıq mənə çox mətləblərdən agah etdi; sən demə Gülnar kifayət qədər məhsuldar yazan jurnalistdir, sosial mənəvi mühitə nüfuz edən bilən yazıçıdır... Yaşadığı bölgədə - o, Astarada yaşayır - yaxşı tanınır fəal ictimai xadimdir və bir az da səmimi olsam deməliyəm ki, elə Azərbaycanda da onu az tanıyırlar". Hər hansı bir yazı o vaxt təsirli alınır ki, müəllif haqqında danışdığı məsələnin mahiyyətində özünü də görsün. Ya doğmalıq ilə, ya mövzuya səmimi yanaşması ilə, ya da həmin mövzu vasitəsi ilə cəmiyyətə özünün istək və arzularını da bildirmək imkanı qazansın. Məhz bu zaman yazı kifayət qədər təsiredici gücdə olur.

Gülnar Əsədlinin "Vətən aşığı" kitabı bir çox məziyyətlərinə görə yalnız qəhrəman ordumuzun əfsanəvi igidlərini təqdir etmir, həm də dövlət-

Komandanın siyasi iradəsi və hərbi qətiyyəti ilə sübut etdi ki, Qarabağ özünün əbədi məkanından heç vaxt ayrılan deyil.

Qəlbimi fərəh hissi ilə dolduran məqamlardan biri də kitabda ön səhifələrin birində Azərbaycan Respublikası dövlət himninin verilməsidir:

Azərbaycan! Azərbaycan!
Ey qəhrəman övladın şanlı vətəni!
Səndən ötrü can verməyə cümlə hazırız!
Səndən ötrü qan tökməyə cümlə qadırız!
Üçrəngli bayrağınla məsud yaşa!
Üçrəngli bayrağınla məsud yaşa!

Hər kəs müşahidə etdiyi kitabdan, oxuduğu yazıdan, gördüyü məndən öz ovqatına uyğun təəssürat alır. Azərbaycan himninin əzəmətli misralarını oxuduqca mənə elə gəlir ki, biz özümüz də bu himni ifa edən müzəffər Azərbaycan ordusunun əzəmətli xoruna qoşuluruq. Biz də canlı olaraq himni ifa edirik.

Hər bir kitab sonsuz müəllif zəhməti, həyəcanları ilə başa gəlir. Düşünürəm ki, Gülnar Əsədlinin bu kitabı da onun həyatının bir parçası olaraq yaranana qədər necə ağır yollar keçib. Bu yolların ağırlığını, yazı işinin həyəcanlarını varlığında yaşayan adamlar dərk edə bilər.

Gülnar Əsədlinin kitabın yaranışı ilə bağlı "ön söz"ündəki duyulanma-

Vətən aşığılarına ədəbi abidə

Gülnar Əsədlinin "Vətən aşığı" kitabı haqqında

ribə nəinki həyatımızın axarını dəyişdi, hətta mənəvi dəyərlərimizə də nə qədər ağırlı, acılı olsa da, yeni çalarlar, yeni dəyərlər gətirdi. Bu dəyərlərin ən ucusu, ən alisi mənim üçün şəhidlər haqqında yazılan əsərlərdir.

Doğrusu, Gülnar Əsədlinin "Vətən aşığı" kitabı haqqında yazmağı dostum Əli Rza Xələfidən mənə xahiş etmişdim. Yazı əvvəlcə sosial şəbəkədə yayıldı, sonra "Kredo" qəzetində dərc olundu. Yazının əvvəlində uzun illərdən bəri sıx yaradıcılıq əlaqələri ilə ədəbi fəaliyyətim davam etdirdiyim "Kredo" qəzetinin baş redaktoru çox böyük səmimiyyətlə mənim təklifimi də xatırladı. Eyni zamanda müəllifin də ədəbi mühitdəki yerinə diqqət göstərir.

Mən də bu təəssüratları oxuduqca münasibət doğmalığının təsiri altında həmin yazıdan bəzi parçaları bir daha oxucularımın diqqətinə yetirmək istədim. Müəllif yazısını "VƏTƏN AŞIQLƏRİ VƏ GÜLNAR ƏSƏDLİ" adlandırdır. Təkcə elə bu adın özü kifayət qədər informasiya verir. Yəni müəllif paralel olaraq həm kitabın özündən, həm də onun müəllifindən öz oxucularına əhatəli, dolğun məlumat verməyə çalışır. Başlıq da məhz bu məramı ifadə edir: "Tanınmış yazıçı publisist Gülnar Əsədlinin imzasını, yazı tərzini son vaxtlara qədər ancaq sosial şəbəkədə, bir az da dəqiqləşdirsək Fb səhifələrində izləyə bildim, doğrusu mənim də yazdıklarım, o cümlədən ciddi sosial problemlər qaldıran müəlliflərin qeydlərinə fəal, və əsasən obyektiv münasibət bildirdiyindən diqqətim cəlb etmişdi. 3 sayılı Bakı mətbəəsində onun nəfis şəkildə, yüksək poliqrifik səviyyədə çap olunmuş "Vətən aşığı" kitabını görəndə qəddər bu onlayn ünsiyyət beləcə davam etdi. Görkəmli nəşir, Azərbaycanın ilk poliqrafçı alimi Şəddat Cəfərov üz qabığının diqqəti çəkən təsvirinə baxdığım "Vətən aşığı" kitabını götürüb mənə təqdim etdi; "buyur, maraqlanırsansa apara bilərsən"- dedi. Doğrusu işimin çox, vaxtımın məhdud

tin nəyə qadir olduğunu, ümumiyyətlə, dövlətin necə bir sərvət olduğunu da diqqətə çəkir. Biz kitabı nəşrə hazırlayarkən 44 günlük müharibədən yaddaşımıza yazılan təəssüratların motivindən istifadə etdik. Yəni kitabın üz qabığında yarım buludlu səmanın üzərində atom partlayışına bənzər qan buludu verdik. Yəni bununla bildirmək istəmişdik ki, vətənin nəinki torpağını, sərhədlərini, lap göyünü də qorumaq üçün qanımızı verməyi özümüzdə borc bilirik. Bayrağa bürünmüş əl, daha doğrusu, dəmir yumruq, eləcə də qəhrəman Azərbaycan ordusunun igid cəngavəri Azərbaycan bayrağını qürurla işğaldan azad etdiyi torpağa sancır. Bunlar üz qabığında olan motivlərdir. Əlbəttə, kitabın özünün məzmunundan gələn motivlərdir. Ən başlıcası, Qarabağ müharibəsinin qələbə ilə nəticələnməsinin mahiyyətini ifadə edən güc motividir.

Xalqımızın mənəvi tarixində məşhur bir deyim var; "Sərkərdə qoçaq olsa, heç verməz ordu bəda". Sözüün həqiqi mənasında, biz Ali Baş Komandanın orduya rəhbərliyində bir əfsanəvi fəhm, sarsılmaz güc, iradə hiss etdik. Bu iradənin arxasında dayanan əsas mənəvi Azərbaycan dövlətidir. Mən ona görə deyirəm ki, Gülnar Əsədlinin "Vətən aşığı" kitabı həm də dövlətçilik adlanan mahiyyətin necə bir böyük sərvət olduğunu diqqətə çəkir. Kitabın ilk səhifəsində ulu öndər Heydər Əliyevin bayrağımızın fonunda nikbin və müdrik duyğular aşılayan foto portreti verilib. Eyni zamanda biz ulu öndərin "Hər bir şəhid millətin mənəvi ucalığıdır" sözlərini də elə həmin səhifədə oxuyuruq.

Növbəti səhifədə Ali Baş Komandan İlham Əliyevin Qarabağ müharibəsi zamanı çəkilmiş fotolarından biri verilib və onun qətiyyətli sözləri sanki elə fotonun özündən çıxıb ruhumuza, varlığımıza sirayət edir: "Qarabağ Azərbaycandır!". Yaxşı yadımdadır, düşmənlə yalançı ritorika ilə "Qarabağ Ermənistandır" deyirdi. Amma Ali Baş

lar onun yazı öncəki hissələrini bizə kifayət qədər aydınlığı ilə çatdırır: "Əsərlərdə özümün də marağı olsa da amma maddi durumuma görə çətinliklər qarşısında düşünüb qalmışdım. Düzdür, bu işi görmək böyük savabdır. Hələ Birinci Qarabağ müharibəsinin şəhidlərindən yazdıklarımı "Taleyin qisməti" kitabında verəndə bu şəhid ailələrinə yaxşı təsir bağışlamışdı. Amma indiki dövrdə maddi durum üzündən bunu həyata keçirə bilməzdim. Ona görə də arzusunda olduğum iş üstünə düşmədim". Bu düşüncələrin arxasında canlı insan dayanır. Bütün həyəcanları ilə seçdiyi ağırlı mövzuya bağlı olan müəllif dayanır. O, işin çətinliyini yaxşı bilir və bu yoldan da dönmək niyyətində deyil.

Doğrusu, zamanın ruhunu yazan müəlliflərin nə qədər böyük zəhmət çəkdiyini, həyatımızın bütün rənglərini yazılarında ifadə edən yazarların ədəbi yolunu düşünəndə deyirəm ki, vətənin ən hörmətli təqdiri elə onların adlarını yazılmalıdır. Sözümlərin canı odur ki, zamanın ruhunu yazan müəlliflər qarşısında cəmiyyətimizin mənəvi məsuliyyəti var. Axı gələcək nəsillər bu günün real mühitini məhz ədəbi publisistikamız vasitəsi ilə öyrənəcəklər və dərk edəcəklər. Onları təqdir etmək bizim borcumuzdur. Xələfli Gülnar Əsədlinin kitab üzərindəki işini dəyərləndirərək yazır: "Məşhurlardan birinin deyimini tez-tez yada salıram: "Elə bir namuslu əmək yoxdur ki əvvəl-axır öz dəyərini almasın" hələlik bu dəyər Gülnar Əsədli üçün insanların sonsuz hörməti və sevgisidir. Heç bir əlavə gəlir mənbəyi olmadan, yeganə işi qələmindən yapışmaqla həyatı təəssüratlarını yazıya gətirmək olan Gülnar Əsədli bir neçə maraqlı kitabın müəllifidir". Demək, G.Əsədli "Vətən aşığı"ni yazana qədər kifayət qədər yaradıcılıq yolu keçib.

(Davamı 11-ci səhifədə)

(Əvvəli 10-cu səhifədə)

Onun həyatının dəyəri, məzmunu birmənalı şəkildə deyərdim ki, elə bütövlükdə ədəbi fəaliyyəti ilə bağlıdır. Onun həyatı elə kitablarının həyatıdır. Ali jurnalist təhsili var. Doğulduğu Astara rayonunda yerli mətbuatda çalışıb. Ayrı-ayrı vaxtlarda imkanı olsa da, yerindən-yurdundan, mühitindən ayrılmayıb. G.Əsədlinin tale yolunu fikirləşəndə subtropik iqlimin gözəlliyini şərtləndirən limon, portağal, çay kolları gözlərimin önündən keçir. Təbiətin gözəli olan bu bitkilərdən hansısa birini yerindən, yurdundan ayıraraq isti iqlimə, sərt mühitə gətirərsən, yaşaya bilməz. Gülnar Əsədliyə də belə bir zəriflik var. Yəqin ki, elə bu zərifliyi öz ruhunda hiss etdiyindən heç vaxt mühitindən ayrılmayıb.

Gülnar Əsədlinin həyatının mənası olan kitablarını, uğur faktlarını xronikadan alıb oxuculara təqdim etmək, zənnimcə, yerinə düşər: **"Haqqın dərgahında" (1999), "Taleyin qisməti" (2000), "Nura qərq olmuş Astaram" (2004), "Pərvanəsiz dünyam" (2005), "Yaşanmış ömrün işığında" (2005), "Eşq məbədi" (2006), "İlahi nurunda" (2009) kitablarının müəllifidir. Gülnar Əsədli 2020-ci ildə "Tərəqqi" medalı ilə təltif olunub; bu da onun mənavi mühitini eşq ilə yazmasına dövlətin verdiyi dəyərdir. 2021-ci ildə Qarabağ müharibəsi Əlilləri, Veteranları və Şəhid ailələri İctimai Birliyi tərəfindən "Vətənpərvərlik işində xidmətə görə" me-**

sevgi və duyğu ilə təqdim edir ki, sanki biz 8 Noyabr Qələbə günündə yaşadığımız hissləri həmin şeiri oxumaqla bir daha yaşayırıq.

Gözün aydın, ana vətən,
Gözün aydın ulu xalqım.
Bu gün sənin şad günündür,
Bu gün vətən bütövləşib,
Azərbaycan, ad günündür.
Yeni tarix yaradınım,
Ey Ali Baş Komandanım.
Bu zəfərin mübarəkdir.
Yurd nisgili, həsrətinə
Son qoydun sən.
Qarabağa ilk səfərin mübarəkdir.
Yollarına güllər sərrib
Vətənimin çölü, düzü,
Azadlıqda nəfəs alan
Yal-yamacın güllür üzü.
Dünya heyran hünərinə,
Odlar yurdu vətənimə
Kəm baxmağa
Bir də kimin hünəri nə?
Xalqımızın iftixarı, vüqarısan.
Sən məğrurluq simvolusan,
Murov, Şahdağ, Qoşqarımsan.
Ulu Öndər yadigarı,
Varisən.
Dünya, bəşər tarixində
Adı olan
Sərkərdələr arasında
ən yenilməz birisən.
İllər idi həsrət idim
Vətənimin parasına,
Əsirləkdə çapalayan
Öz yurdumu qaytardın sən.
Xocalıda əsir düşən
Qız-gəlinlə çiliklənen,
Sınan, itən
Qürurumu qaytardın sən.

kimi həmin mətn bizim oxucularımızda da çatdırılsa, daha düzgün olar: "Mən müharibənin ilk günündən bu günə qədər - sentyabrın 27-dən dekabrın 1-nə qədər Azərbaycan xalqına dəfələrlə müraciətlər etmişəm, qələbə sevincini bölüşmüşəm, azad edilmiş şəhərlərimizin müjdəsini vermişəm. Özümü çox xoşbəxt adam hesab edirəm. Çünki bu Qələbə bizim ruhumuzu, əyilməz ruhumuzu göstərdi. Göstərdi ki, Azərbaycan xalqı bu vəziyyətlə heç vaxt barışmaq fikrində deyildi və bütün xalqımız, lap balaca uşaqlar, yaşlı insanlar, o torpaqları tərk edənlər, qayıtmaq arzusunda olanlar, o torpaqlarda heç vaxt olmayan, amma o bölgələrdən olan gənc nəslin nümayəndələri bir arzu ilə, biz hamımız bir arzu ilə yaşamışıq və bu arzunu həyata keçirmişik. Bu gün bizim bütün arzularımız çin olub. Bu, hər birimiz üçün doğrudan da, böyük xoşbəxtlikdir. Artıq müharibə arxada qaldı. Bizim ölkəmiz üçün yeni dövr başlayır. Yeni quruculuq dövrü, inkişaf dövrü, azad edilmiş ərazilərimizin bərpası dövrü. Mən tam əminəm ki, Azərbaycan xalqı bu dövrdə də birlik, həmrəylik göstərəcək, güclü iradə göstərəcək. Azərbaycan xalqı yenə də birləşərək dağıdılmış bu şəhərləri, kəndləri bərpa etmək üçün əlindən gələni edəcəkdir. Biz bundan sonra böyük və qürurlu xalq kimi yaşayacağıq. Beynəlxalq müstəvidə öz sözüümüzdə demişik, bölgədə öz sözüümüzdə demişik. İstədiyimizə nail olmuşuq və əminəm ki, bundan sonra bizim xalqımızı təhlükəsiz və xoşbəxt həyat gözləyir.

larına hörmətini ifadə edir.

Kitabın altıncı bölümü müharibə qəhrəmanlarının taleyindən bəhs edən portret yazılardan ibarətdir. Bu bölmədə maraqlı yazılar var. "Bayraqları bayraq yapan", "Hər istəyinə nail olan şəhid", "Ən gözəl ölüm", "General olacağam demişdi", "Arzusu qəlbində", "Adını doğruldan" və s. kimi sıralanan yazıların hər birindən Azərbaycanın igid oğulları vətənin, yurdun və nəhayət, Astaranın başını uca edən qəhrəmanların portretləri, obrazları boylanır.

Onu da qeyd edim ki, müharibədən ağır zədə almış qazilərdən də bəhs olunur. Onların problemlərinə, həyatlarına qayğılı münasibət bildirilir.

Kitabın yeddinci bölümündə müəllifin çox maraqlı bir essesi verilib. Essə "Can Azərbaycan" adlanır. Həmin essədə son parçaları məmnuniyyətlə burada xatırladıram: "Bu coşqun qələbənin sevincini azərbaycanlılara yaşadan qətiyyətli, mübariz, qüdrətli rəhbərimiz və rəşadətli ordumuzun, qorxmaz hərbcilərimizin fədakarlığı tarixdən bayıra atılan insanların - əllərində üç rəngli bayrağı dalğalandıran hər kəsin çöhrəsindən məsudluq yağdı. Bu münasibətlə qələbə soraqlı qurbanlıqlar kəsildi, şəhidlərin məzarları, qazilər ziyarət edildi. Şükür namazları qılındı, dualar oxundu. Hörmətli prezidentimizin "Şuşa, biz sənə qayıdırıq", "Şuşa, biz səni dirçəldəcəyik" - fəxarətli sözlərinə görə hər birimiz Şuşanı, Laçını, ümumilikdə Qarabağı - Azərbaycanı görmək arzusu ilə yaşadığımızı."

dahı ilə də təltif olunub...

Burada Xələflinin maraqlı bir qeydi var: *"Bütün bunlar öz yerində... bu zəngin həyat materialını faktlar əsasında çevirdikcə bu sahənin ən dəyərli yazarlarının adları da gözlərimin önündən keçdi"*. Düşünürəm ki, dövrümüzün fəal publisistləri kimi tanıdığımız adların sırasında, şübhəsiz, Gülnar Əsədlinin də öz yeri var. Bir anlığa belə qərara gələk ki, G.Əsədli cəmiyyətə böyük zəhməti bahasına başa gətirdiyi kitablarını yazmayıb. Onda nəinki onun yaşadığı bölgənin mənavi mühitində bir boşluq görünür, eləcə də, bütövlükdə Azərbaycan publisistikasının son 20 illik mərhələsi də müəyyən mənada ağ görünür.

Publisistlər İradə Məlikovanın, Mehman Fərzullayevin Gülnar Əsədlinin ön sözüne əlavələri kimi yazılmış qeydlərində də maraqlı məqamlar var. Çünki onlar G.Əsədlinin təkcə "Vətən aşıqları" kitabı ilə deyil, onun digər əsərləri ilə də yaxından tanış olublar.

Kitabın birinci bölməsində müəllif ikinci Qarabağ müharibəsinin əsas obrazlarını, xüsusilə "dəmir yumruq" obrazını mənalandırır, Ali Baş Komandanın müharibə ilə nəfəs alan rəhbər obrazını məhəbbətlə yaradır. Ən başlıcası, Gülnar Əsədli sanki ordumuzla birgə cəbhələrdən keçir. Bütün varlığı ilə Azərbaycanın qəhrəman oğulları ilə birgə işğaldan azad olunmuş yerlərin torpağını, daşını öpür, yollarına nəvəziş göstərir, dağlarına baxıb qürurlanır. Dumduru göz yaş kimi çağlayan Qarabağ bulaqlarının suyundan içir. Müəllif birinci bölməni Mərasim Hacıadənin "Yaşa, Ali Baş Komandan" şeiri ilə bitirir. Müəllif şeiri o qədər

Alqış sənə, vətən oğlu,
Azad, xoşbəxt gələcəyə
Sən ümidim, sən inamım.
Qoca tarix yaddaşına
Qalib kimi həkk olanım,
Yaşa, var ol,
Ey Ali Baş Komandanım!
Ey Ali Baş Komandanım!
Beləliklə, G.Əsədli Azərbaycan poeziyasının müharibə dövründə yaratmış ən gözəl nümunələrindən birini yazısına gətirir. Bununla da zaman keçdikcə oxucunun yaddaşına ədəbi-estetik təsir imkanlarını saxlamaq gücündə olur.

Kitabın ikinci bölməsi "Tarixin yaddaşından" adlanır. Bu bölmədə müəllif Güllüstan və Türkmənçay müqavilələrini xatırladır. Qəsbkarlar arasında bölünən Azərbaycanın faciəsini ağrı ilə yad edir. Bununla da böyük Azərbaycanın necə dərdlər yaşadığını diqqətə çəkir. Qərbi Azərbaycan torpaqlarının Ermənistanda qalması, Zəngəzurun itirilməsi, Borçalının, Dəmir qapı Dərbəndin vətənin qırağında qalan yerlər olması... yaddaşımıza belə bir fikir diktə edir ki, Azərbaycan tarixinin gələcək elə missiyaları var ki, bundan heç vaxt imtina edə bilmərik.

Kitabın üçüncü bölməsi "Bir ömürlük xatirə" adlanır. Bu bölmədə ulu öndərin Azərbaycan uğrunda mübarizələri anılır. Onun Azərbaycan taleyini müqəddəs bir əmanət kimi gələcək nəsillərə tapşırması bizdə kövrəklik duyğularını oyadır. Hətta müəllif bu yerdə Ali Baş Komandan İlham Əliyevin də müharibədən sonrakı çıxışından bir parçanı oxucularına təqdim edir. Zənnimcə, Ali Baş Komandanın çox dəyərli çıxışlarından ən maraqlı nümunə

Şəhidlərimizin qəhrəmanlığı nəticəsində bu gün bizim bayrağımız azad edilmiş torpaqlarda ucalır. Xalqımız, dövlətimiz, müzəffər dövlət, müzəffər xalq kimi yaşayır və bundan sonra da yaşayacaq". Bu mətnə qəhrəman Azərbaycan əsgərinin obrazı çox aydın görünür. Şəhidlərə sonsuz ehtiram, sevgi duyğuları Ali Baş Komandanın nitqindən süzülərək hər bir vətəndaşın varlığına hopur.

Mənə elə gəlir ki, bu gün hər hansı bir biganəliklə, laqeyidliklə qarşılaşan şəhid ailələrinin ağrısı hər birimizin varlığından keçməlidir. Öz məsuliyyətini dərk etməyən hər hansı bir məmura Ali Baş Komandanın həmin çıxışından xatırlatma kifayət edərdi.

Kitabın dördüncü bölməsi aprel döyüşləri haqqındadır. Bu bölmədə biz Azərbaycan ordusunun qəhrəman döyüşçülərinin adlarına rast gəlirik. Onların döyüş yolundan qürurla söhbət açılır. Xüsusilə Azxana Kəran kənd məktəbinin məzunlarından şəhid olan Bəxtiyar Rüstəmovun, Sarvan Qurbanovun, Pəncəli Teymurovun vətən sevdalı gələcək nəsillərə nümunə həyatlarından əfsanəyə dönmüş həqiqətlər danışılır.

Müəllif öz kitabında doğulub-böyüdüüyü doğma Astaranı da unutmur. Kitabın beşinci bölümündə "Tarixi qədim region - Astara" adlanan yazı bizi səyahətə dəvət edir. Astaranın şərəfli tarixi vərəqləyir, gözəlliklərindən bəhs olunur və sonsuz sevgi ilə Səməd Vurgunun misralarını da xatırlayır. Müəllif astaralı gənclərin vətən müharibəsindəki qəhrəmanlıqları ilə haqlı olaraq öyünür. Görkəmli elm adamlarını xatırlayır, əmək qəhrəman-

Çox təəssüratlı, canlı, həyəcanlı cümələrdir. Oxuduqca inanırsan ki, müəllif içərisinə daxil olduğu mövzunun özü ilə nəfəs alır.

Gülnar Əsədli təbiət etibarını ilə çox emosional müəllifdir. Kitabının nəşri zamanı, eləcə də, Astara ziyalılarının təklifi ilə həmin rayonda yaradıcılıq gününün keçirilməsi zamanı onu yaxından müşahidə imkanım olub. Məsuliyyətli ziyalı kimi tanıdım Gülnar Əsədlini. Hiss elədim ki, nəinki yazmaq, hətta danışmaq üçün seçdiyi mövzunu yaxından öyrənir. Astarada kitablarının sərəgisinin təşkil olunmasında yaxından iştirak etmiş, hətta "Kredo" qəzetinin də cildlərinin həmin sərəgidə nümayişi üçün təşəbbüs göstərmişdi.

Sözümün sonunda bir-iki kəlmə də bizi birləşdirən "Kredo" qəzeti ilə bağlı fikirlərimi ifadə etmək istərdim. Doğrudur, G.Əsədli sosial şəbəkədə də çox fəaldır. Amma burası da var ki, o, yazmağa da tənbellik etmir.

Son vaxtlar "Kredo" qəzetində də onun imzasını görürəm. Bir çoxları var ki, bölgədə yaşamağı istedadlarını reallaşdırmağa maneə hesab edir. Amma Gülnar Əsədli bununla razılaşmır. O, belə bir qənaətdədir ki, bölgədə də yaşamaqla yaradıcılığını davam etdirmək olar, özü də uğurla.

Bizim bir missiyamız var; hər birimiz öz imkanımız daxilində vətənimizə, xalqımıza xidmət etməyə çalışmalıyıq. Mən G.Əsədlinin timsalında vətənə, xalqa təmənnsiz xidmətin ən yaxşı nümunəsini görürəm.